

بررسی جنبه حقوقی و عوامل ایجاد کودکان کار خیابانی و بی سرپرست

سحر آذریان

دانشجوی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی تنکابن

چکیده

پدیده کودکان خیابانی به عنوان یکی از مشکلات آسیب زای اجتماعی از دیرباز در سراسر جهان وجود داشته و در سالهای اخیر به دلایلی از جمله رشد اقتصادی، جنگ، فقدان ارزشهای سنتی، خشونت خانوادگی و آزار جسمی و روانی افزایش یافته است. یکی از آسیب های جدی که جوامع در حال توسعه از جمله جامعه ایران را تهدید می کند، گسترش روز افزون کودکان خیابانی است که بدلیل گوناگون بخشی یا همه اوقات خود را در خیابان ها سپری می کنند و عمدتاً از طریق تکدی، بزهکاری، شغل های کاذب فصلی و ... امرار معاش می کنند. این گونه کودکان اکثراً نیز تمایل به رفتارهای مجرمانه، خود تخریب گرایانه همچون مصرف مواد، بی بند و بازیهای جنسی و نظایر آن دارند. فقر، ازهم پاشیدگی خانوادگی، بیماری و فوت والدین، کودک آزاری و مسامحه کاری یا ترک کردن خانواده و عدم رشد اجتماعی عوامل رایجی برای زندگی کودک در خیابان هستند. در این بین گرچه کمک رسانی به این آسیب دیده گان بیشتر به عهده سازمانهای دولتی و نهاد مردمی است ولی تکتک شهروندان نیز میتوانند در حمایت از آنان نقش موثری داشته باشند. یافته های تحقیق نشان می دهد که عواملی از جمله فقر، ناتوانی اقتصادی سرپرست خانواده، زندگی در محله های ناسالم، فقدان الگوهای تربیتی درست در خانواده و مدرسه، طلاق والدین، خشونت و بدرفتاری در خانواده، عدم عاطفه و محبت والدین به فرزندان، اعتیاد والدین، بی سرپرستی، عدم نظارت از سوی دستگاههای مربوطه در بروز این پدیده موثر می باشند.

واژگان کلیدی: کودکان کار، کودکان خیابانی، سازمانهای دولتی، کودکان بی سرپرست